

Gdańsk, dnia 14 czerwca 2017 r.

Sygn. akt D – 18/2017

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący : Joanna Gibas - Kobierecka

Członkowie : Bożena Micewicz

Bożenna Czepulonis

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 14 czerwca 2017 r. w Gdańsku odwołania [REDAKTED] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 10 kwietnia 2017 r. o odmowie przyjęcia odwołania, na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz.U. 2016 poz. 233 ze zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 10 kwietnia 2017 r. o odmowie przyjęcia odwołania,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Członkowie składu

[REDAKTED]
[REDAKTED]

Przewodniczący składu

[REDAKTED]

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 20 stycznia 2017 roku [REDAKTOWANE] wniosła skargę na działanie radcy prawnego [REDAKTOWANE]. Skarżąca zarzuciła w skardze, iż radca prawny [REDAKTOWANE] spowodował przegranie przez nią sprawy oraz oszukiwał skarżącą co do przebiegu sprawy w drugiej instancji .

W szczególności skarżąca podniosła, iż radca prawny [REDAKTOWANE] był jej pełnomocnikiem w sprawie o odszkodowanie , zadośćuczynienie i rentę związaną z wypadkiem, jaki miał miejsce w prowadzonym przez jej męża gospodarstwie agroturystycznym podczas prowadzonej przez nią jazdy konnej .

Radca prawny nie wniósł w terminie opłaty od apelacji co spowodowało jej odrzucenie. Po odrzuceniu apelacji wniósł zażalenie o czym nie poinformował klientki . Następnie udzielił skarżącej błędnych informacji iż kasacja przysługuje w terminie 6 miesięcy. Nie poinformował jej także o nieprzyjęciu skargi kasacyjnej przez Sąd Najwyższy . Przedmiotowe postępowanie toczyło się od 2009 roku do 2013 roku kiedy to została zwrócona skarga kasacyjna .

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Postanowieniem z dnia 16 lutego 2017 roku odmówił wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie na podstawie art. 70 ust 1 ustawy o radcach prawnych albowiem zgodnie z treścią w/w przepisu nie można wszczęć postępowania dyscyplinarnego , jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata .

Od powyższego postanowienia odwołanie wniosła skarżąca podnosząc, iż Zastępca Rzecznika powoła się na „przedawnienie czynu” a ust 3 powołanego przepisu wyklucza z przedawnienia czyn mający znamiona przestępstwa a skarżąca o takim właśnie czynie zawiadomiła Izbę .

Skarżąca wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy .

Powyższe odwołanie zostało złożone w urzędzie pocztowym w dniu 16 marca 2017 roku . Skarżąca otrzymała Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w dniu 1 marca 2017 roku . Tym samym termin złożenia odwołania upłynął w dniu 15 marca 2017 r.

W związku z powyższym Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2017 roku odmówił przyjęcia odwołania od Postanowienia z dnia 16 lutego 2017 roku o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie [REDAKTOWANE] złożonego przez [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] pismem z dnia 2 maja 2017 roku odwołała się od Postanowienia Zastępcy Rzecznika z dnia 10 kwietnia 2017 roku .

Zdaniem wnoszącej odwołanie przekroczenie terminu o jeden dzień w sytuacji, gdy skarga dotyczy profesjonalnego prawnika nie powinno wpływać na jej rozpoznanie .

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po rozpoznaniu niniejszego odwołania Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2017 roku utrzymał w mocy Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie przyjęcia odwołania z dnia 10 kwietnia 2017 roku .

Słusznie bowiem Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego działając na podstawie art. 124 k.p.k. , art. 429 § 1 k.p.k. art. 465 k.p.k .w zw. Z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych (Dz.U. 2016 , poz. 233 z późn. zm.) odmówił przyjęcia odwołania .

Bez znaczenia dla oceny Sądu jest jedno czy wielodniowe przekroczenie ustalonego w art. 124 k.p.k. terminu do wniesienia odwołania .

Termin ten, jak przyznała sama skarżąca został przez nią przekroczony .

Tym samym należało orzec jak w sentencji .

Orzeczenie jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje od niego żaden środek zaskarżenia .

